

Niels Westerby: Jeg ved ikke, om jeg kan opfatte ministerens svar således, at ministeren fortsat overvejer at fremkomme med lovforslag for de andre grupper, som ikke er med inde under denne lovgivning.

Socialministeren (Bundvad): Til hr. Niels Westerby kan jeg sige, at de såkaldte andre grupper, altså ikke-tjenestemænd, i forvejen er omfattet af denne lovgivning, og de ændringer i dispensationsreglerne og i administrationen af loven, som er aftalt i udvalget, vil i høj grad komme disse andre grupper til gode.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om køb på afbetaling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 109) findes i tidenden sp. 3391, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 823).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lis Groes: Det har ikke under udvalgsbehandlingen været muligt at nå til enighed

om det af regeringen fremsatte lovforslag, men et flertal kan tilslutte sig lovforslagets bestemmelse om, at udbetalingen forhøjes fra 15 pct. til 20 pct. af afbetalingsprisen.

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om en fortrydelsesparagraf, og jeg vil gerne takke ministeren for den overordentlig fyldige besvarelse, ministeren har givet vedrørende dette problem. Det fremgår af besvarelsen, at også det folketingsudvalg, der i 1953-54 arbejdede med det daværende lovforslag om køb på afbetaling, beskæftigede sig indgående med problemet, og at man dengang afstod fra at få en sådan bestemmelse indføjet i loven.

Endvidere peger ministeren på, at man på dette område har en nordisk lovgivning, og at det vil være vanskeligt for et enkelt land at gribe ind over for denne samnordiske lovgivning. På denne baggrund er spørgsmålet nu blevet rejst over for Nordisk Råd, og det er oplyst over for mig, at der i Sverige sidder et udvalg og arbejder med problemet, og at man dér er meget glad for at være med til nu at få det rejst over for Nordisk Råd. Så får vi jo se, om vi får en sådan bestemmelse; det håber jeg.

Også i USA har man beskæftiget sig med problemet, og dér har man ikke mindst gjort det under hensyntagen til, at det viser sig, at mange unge værnepligtige kommer i økonomisk uføre på grund af afbetalingskontrakter; derfor er sagen i USA rejst fra forsvarsmyndighedernes side. Derovre taler man ikke om en fortrydelsesparagraf, men om en cooling down periode, altså en afsvævningsperiode, hvor køberen kan få mulighed for at tænke sig om, efter at den enerigse agent har været i gang med ham.

Det viser sig jo også, at problemet af ansete jurister er taget op med positivt fortegn, og jeg håber, at den forhandling, der skal finde sted i Nordisk Råd, vil give et resultat.

Under udvalgsarbejdet har hr. Poul Dam stillet et ændringsforslag, som måske kommer lidt herhenad, men jeg synes, at det dels er temmelig uklart, dels er temmelig upraktisk, for dette med, at afbetalingskontrakten skal underskrives på sælgerens forretningssted, må forekomme noget upraktisk; hvis det i virkeligheden vil sige, at man vil forbyde agentsalg, ja, så bør man gå den direkte vej og sige, hvad det er,